

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, 2016. Section: Social Sciences
 ISBN: 978-606-8624-17-4

THE AGREEMENT OF GUILT RECOGNITION, AS A SPECIAL PROCEDURE – LEGISLATIVE CHANGES

Anca Lelia Lorincz, Prof., PhD
"Al. Ioan Cuza" Police Academy, Bucharest

Abstract: As a novelty element in our legislation, the agreement of guilt recognition was introduced by the provisions of the current Code of Criminal Procedure, as a special procedure, as it implies a series of rules with complementary and derogative character, compared to the ordinary procedure.

By the Government Emergency Ordinance nr. 18/2016, in the context of the legislative intervention of the Government, motivated by the significant impact of the large number of decisions of the Constitutional Court which followed the entry into force of the current Code of Criminal Procedure (decisions that have established the unconstitutionality of some criminal procedural provisions which have not been modified, accordingly with the constitutional provisions within the legal term of 45 days) and also by the necessity of implementing European acts into our legislation, that enhance the guarantees offered in the legal procedures, some changes have been made also regarding the agreement of guilt recognition.

Keywords: agreement of guilt recognition; special procedure; criminal process; the current Code of Criminal Procedure; legislative changes.

1. Element de noutate în legislația noastră, introdus prin prevederile actualului Cod de procedură penală¹, procedura acordului de recunoaștere a vinovăției a fost preluată din sistemul de drept de tip adversarial anglo-saxon, fiind o expresie a așa-numitei „justiții negociate”.² Ca natură juridică, această instituție reprezintă o procedură specială, întrucât presupune un ansamblu de norme cu caracter complementar și derogatoriu de la procedura obișnuită.

Așa cum reiese din Expunerea de motive la proiectul noului Cod de procedură penală român, prin introducerea acordului de recunoaștere a vinovăției s-a urmărit o schimbare radicală a sistemului nostru procesual-penal, această procedură reducând durata judecării cauzei și simplificând activitatea din cadrul urmăririi penale. De asemenea, în aceeași expunere de motive, legiuitorul recunoaște faptul că una dintre deficiențele majore ale sistemului judiciar român este durata mare a desfășurării procedurilor judiciare, iar soluția legislativă a introducerii acordului de recunoaștere a vinovăției înlătură această deficiență, asigurând rezolvarea

¹ Legea nr. 135/2010, publicată în M.Of. nr.486/15 iulie 2010 (intrată în vigoare la 1 februarie 2014), cu modificările și completările ulterioare

² A. L. Lorincz, *Drept procesual penal (conform noului Cod de procedură penală)*, vol.II, Editura Universul Juridic, București, 2016, p.189

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
ISBN: 978-606-8624-17-4

cauzelor penale într-un termen mai scurt și previzibil. Totodată, unul dintre argumentele în favoarea introducerii acestei proceduri a fost acela al avantajului economic atât pentru părți, cât și pentru stat, prin economisirea de resurse bănești și umane³.

Având în vedere faptul că mai multe țări europene (Germania, Franța, Belgia, Grecia) au adoptat în legislația lor proceduri similare sau asemănătoare cu instituția acordului de recunoaștere a vinovăției, legiuitorul român a preluat și adaptat elemente din sistemele penale francez și german în materie⁴. Dificultatea adaptării unor aspecte de tip adversarial în sistemele de drept continental este, însă, evidentă și în demersul legiuitorului român. De aceea, noua reglementare nu a fost ocolită de unele critici de neconstituționalitate, în urma cărora instanța de control constituțional a pronunțat o decizie care a impus operarea unor modificări legislative în materie (Decizia Curții Constituționale nr.235/2015⁵).

Astfel, prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.18/2016⁶, în condițiile intervenției legislative a Guvernului, motivată de impactul semnificativ asupra actualului Cod de procedură penală al numărului mare de decizii ale Curții Constituționale adoptate de la data intrării în vigoare a acestuia (decizii prin care s-a constatat neconstituționalitatea unor dispoziții procesual-penale care nu au fost puse în acord cu legea fundamentală în termenul de 45 zile prevăzut în Constituție), dar și de necesitatea transpunerii în legislația noastră a unor acte comunitare, prin sporirea garanțiilor oferite în cadrul procedurilor judiciare, au fost operate câteva modificări și în privința procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției:

- s-a introdus prevederea potrivit căreia și inculpații minori pot încheia acorduri de recunoaștere a vinovăției, cu încuviințarea reprezentantului lor legal (art.478 alin.6 C.pr.pen.);
- s-au completat dispozițiile privind obiectul acordului de recunoaștere a vinovăției (art.479 C.pr.pen.), adăugându-se referirea la măsurile educative (pentru situația în care inculpatul este minor), precum și la soluția renunțării la aplicarea pedepsei, respectiv a amânării aplicării pedepsei (ca soluții, care, la fel ca și în cazul condamnării, presupun constatarea, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat);
- s-a modificat una dintre condițiile legale necesar a fi îndeplinite pentru încheierea acordului, respectiv condiția referitoare la felul și limitele pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită (art.480 alin.1 C.pr.pen.) – „infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 15 ani”;
- s-a introdus (în art.480 alin.4 C.pr.pen.) prevederea potrivit căreia, în cazul admiterii acordului de recunoaștere a vinovăției, inculpatul beneficiază (ca și în situația în care se aplică procedura recunoașterii învinuirii) de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, respectiv de reducerea limitelor perioadelor pentru care se dispun măsuri educative;

³ Expunerea de motive la proiectul noului Cod de procedură penală, www.just.ro

⁴ Ibidem

⁵ Decizia Curții Constituționale nr.235/2015, publicată în M.Of. nr.364 din 26 mai 2015

⁶ O.U.G. nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și a art.31 alin.1 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în M.Of. nr.389 din 23 mai 2016

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)

CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, 2016. Section: Social Sciences

ISBN: 978-606-8624-17-4

- s-au adus modificări procedurii în fața instanței (art.484 C.pr.pen.), în sensul prevederii faptului că la termenul fixat se citează nu numai inculpatul, ci și persoana vătămată și celelalte părți, precum și a faptului că instanța se pronunță după ascultarea procurorului, inculpatului, avocatului acestuia, precum și a părților și persoanei vătămate;

- s-au adus modificări și în privința soluțiilor pe care le poate pronunța instanța care analizează acordul (art.485 C.pr.pen.);

- s-au operat modificări și în ceea ce privește calea de atac care poate fi exercitată împotriva hotărârii prin care instanța se pronunță asupra acordului – apelul care poate fi declarat de către procuror, inculpat, celelalte părți și persoana vătămată; de asemenea, se prevede, în prezent, că la soluționarea apelului se citează părțile și persoana vătămată (art.488 C.pr.pen.).

2. Toate aceste modificări impun o analiză a dispozițiilor actuale care reglementează procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cu precizarea că nu trebuie confundată instituția acordului de recunoaștere a vinovăției (reglementată în art.478-488 C.pr.pen., ca procedură specială) cu procedura în cazul recunoașterii învinuirii (reglementată în art.375 C.pr.pen., ca procedură simplificată de judecată aplicabilă doar în cursul judecății în primă instanță).

În primul rând, condițiile necesare pentru aplicarea procedurii acordului de recunoaștere a vinovăției sunt următoarele:

- cauza se află în cursul urmăririi penale;
- în cauză a fost pusă în mișcare acțiunea penală;
- pentru infracțiunea cu privire la care s-a pus în mișcare acțiunea penală legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 15 ani;
- din probele administrate, rezultă suficiente date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și cu privire la vinovăția inculpatului.

Titularii acordului sunt inculpatul și procurorul, acordul putând fi inițiat atât de către procuror, cât și de către inculpat.

Din interpretarea art.478 C.pr.pen. reiese că procurorul de caz (cel care efectuează sau supraveghează urmărirea penală) poate încheia un acord de recunoaștere a vinovăției, dar efectele acordului sunt supuse avizului procurorului ierarhic superior. De asemenea, limitele încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției se stabilesc prin avizul prealabil și scris al procurorului ierarhic superior.

Deși, forma inițială a actualului Cod de procedură penală (art.478 alin.6) nu permitea inculpaților minori să încheie acorduri de recunoaștere a vinovăției, prin O.U.G. nr.18/2016 s-a înlăturat această excepție, prevăzându-se că și inculpații minori pot încheia acorduri de recunoaștere a vinovăției, dar cu încuviințarea reprezentantului lor legal; o asemenea încuviințare este necesară pentru a se asigura un plus de garanții procesuale pentru această categorie de inculpați, alături de celelalte garanții pe care le conferă procedura specială în cauzele cu infractori minori.

În caz de participație penală, dacă acțiunea penală s-a pus în mișcare față de mai mulți inculpați, se poate încheia un acord de recunoaștere a vinovăției distinct cu fiecare dintre

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. Section: Social Sciences
ISBN: 978-606-8624-17-4

aceștia, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție a inculpaților pentru care nu s-a încheiat acord. Pe de altă parte, din interpretarea art.483 alin.2 C.pr.pen. reiese că și în situația în care urmărirea penală se referă la mai multe fapte săvârșite de inculpat, acesta poate încheia acord numai cu privire la unele dintre fapte.

Obiectul acordului de recunoaștere a vinovăției (art.479 C.pr.pen.) constă în recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală; acordul privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia, respectiv felul măsurii educative ori, după caz, soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei.

În forma inițială a actualului Cod de procedură penală (înainte de modificările operate prin legea pentru punerea în aplicare) a existat o dispoziție (art.480 alin.3) care prevedea dreptul inculpatului de a beneficia, în cazul în care încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, de reducerea limitelor de pedeapsă, dar această dispoziție a fost abrogată prin Legea nr.255/2013 (legea pentru punerea în aplicare a Codului de procedură penală)⁷. Legiuitorul a apreciat, la acel moment, că cele două instituții („recunoașterea învinuirii” și „acordul de recunoaștere a vinovăției”) sunt diferite și „avantajul” pentru inculpatul care, în cursul urmăririi penale, încheie un acord de recunoaștere a vinovăției constă doar în scurtarea duratei procesului și evitarea judecării cauzei în fața instanței.

În urma abrogării acelei dispoziții (art.480 alin.3), pentru asigurarea unei practici judiciare unitare, printr-o hotărâre prealabilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție⁸ s-a decis că procurorul nu poate, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, să rețină dispozițiile art.396 alin.10 C.pr.pen., cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă pentru infracțiunea săvârșită (este vorba despre reducerea cu o treime a limitelor pedepsei închisorii, respectiv cu o pătrime a limitelor pedepsei amenzii, aplicabile în cazul recunoașterii învinuirii ca procedură simplificată de judecată în primă instanță). În motivarea acestei hotărâri, Î.C.C.J. a apreciat că, *de lege ferenda*, s-ar justifica o asemenea prevedere privind reducerea limitelor de pedeapsă, dar, *de lege lata*, așa cum sunt reglementate cele două instituții („acordul de recunoaștere a vinovăției” și „recunoașterea învinuirii”) nu se poate face o extensie a aplicării dispozițiilor privind reducerea limitelor de pedeapsă din „procedura de judecată în cazul recunoașterii învinuirii” la „acordul de recunoaștere a vinovăției”.

De aceea, luându-se în considerare propunerea instanței supreme, prin O.U.G. nr.18/2016 s-a introdus (în alin.4 al art.480 C.pr.pen.) prevederea potrivit căreia, în cazul încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției, „inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii. Pentru inculpații minori, se va ține seama de aceste aspecte la alegerea măsurii educative; în cazul măsurilor

⁷ Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în M.Of. nr.515 din 14 august 2013

⁸ Decizia Î.C.C.J. nr.25/2014, publicată în M.Of. nr.935 din 22 decembrie 2014

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, 2016. Section: Social Sciences
 ISBN: 978-606-8624-17-4

educative privative de libertate, limitele perioadelor pe care se dispun aceste măsuri, prevăzute de lege, se reduc cu o treime”.

La încheierea acordului de recunoaştere a vinovăţiei, asistenţa juridică este obligatorie. Prin urmare, la cazurile de asistenţă juridică obligatorie a inculpatului, prevăzute în Partea generală a Codului (art.90 C.pr.pen.), se adaugă şi acest caz prevăzut la art.480 alin.2 teza a II-a C.pr.pen.

Sub aspectul condiţiilor de formă, acordul de recunoaştere a vinovăţiei se încheie în formă scrisă.

În ceea ce priveşte conţinutul, acordul de recunoaştere a vinovăţiei trebuie să cuprindă (art.482 C.pr.pen.):

- a) data şi locul încheierii;
- b) numele, prenumele şi calitatea celor între care se încheie;
- c) date privitoare la persoana inculpatului;
- d) descrierea faptei ce formează obiectul acordului;
- e) încadrarea juridică a faptei şi pedeapsa prevăzută de lege;
- f) probele şi mijloacele de probă;
- g) declaraţia expresă a inculpatului prin care recunoaşte comiterea faptei şi acceptă încadrarea juridică pentru care a fost pusă în mişcare acţiunea penală;
- h) felul şi cuantumul, precum şi forma de executare a pedepsei ori soluţia de renunţare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi inculpat;
- i) semnăturile procurorului, inculpatului şi avocatului.

În situaţia în care se încheie acord de recunoaştere a vinovăţiei, prin derogare de la procedura comună, procurorul nu mai întocmeşte rechizitoriu cu privire la inculpaţii cu care a încheiat acord.

Acordul este supus controlului instanţei; pentru aceasta, este reglementată, mai întâi, sesizarea instanţei (art.483 C.pr.pen.): după încheierea acordului de recunoaştere a vinovăţiei, procurorul sesizează instanţa căreia i-ar reveni competenţa să judece cauza în fond şi trimite acesteia acordul de recunoaştere a vinovăţiei, însoţit de dosarul de urmărire penală.

În situaţia în care se încheie acordul numai cu privire la unele dintre fapte sau numai cu privire la unii dintre inculpaţi, iar pentru celelalte fapte sau inculpaţi se dispune trimiterea în judecată, sesizarea instanţei se face separat; procurorul înaintează instanţei numai actele de urmărire penală care se referă la faptele şi persoanele care au făcut obiectul acordului de recunoaştere a vinovăţiei.

În cazul în care, cu privire la pretenţiile civile, inculpatul, partea civilă şi partea responsabilă civilmente au încheiat o tranzacţie sau un acord de mediere, procurorul înaintează instanţei acordul de recunoaştere a vinovăţiei însoţit de tranzacţie sau de acordul de mediere.

Prin derogare de la normele comune, nu se mai parcurge faza procesuală în camera preliminară⁹.

⁹ A. L. Lorincz, *op.cit.*, p.191

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)

CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*

ISBN: 978-606-8624-17-4

Procedura în fața instanței este reglementată în art.484 C.pr.pen.:

- dacă acordului de recunoaștere a vinovăției îi lipsește vreuna dintre mențiunile prevăzute de lege (la art.482 C.pr.pen. – conținutul acordului) sau dacă nu au fost respectate condițiile privind sesizarea instanței, instanța dispune acoperirea omisiunilor în cel mult 5 zile și sesizează în acest sens conducătorul parchetului care a emis acordul;

- la termenul fixat se citează inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată; instanța se pronunță asupra acordului de recunoaștere a vinovăției prin sentință, în ședință publică, după ascultarea procurorului, a inculpatului și avocatului acestuia, precum și, dacă sunt prezente, a celorlalte părți și a persoanei vătămate¹⁰.

Soluțiile instanței sunt, potrivit art.485 C.pr.pen., următoarele:

a) admite acordul de recunoaștere a vinovăției și pronunță soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege (art.480-482 C.pr.pen.) cu privire la toate faptele reținute în sarcina inculpatului, care au făcut obiectul acordului;

b) respinge acordul de recunoaștere a vinovăției și trimite dosarul procurorului în vederea continuării urmăririi penale, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.480-482 C.pr.pen. cu privire la toate faptele reținute în sarcina inculpatului, care au făcut obiectul acordului, sau dacă apreciază că soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat este nelegală sau nejustificat de blândă¹¹ în raport cu gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului.

Instanța poate admite acordul de recunoaștere a vinovăției numai cu privire la unii dintre inculpați.

Dacă instanța respinge acordul, se pronunță din oficiu cu privire la starea de arest a inculpaților.

Dispozițiile privind plata amenzii din cauțiune, dacă este cazul, cheltuielile judiciare și măsurile preventive se aplică în mod corespunzător procedurii de la judecata în primă instanță.

În ceea ce privește soluționarea acțiunii civile (art.486 C.pr.pen.):

- în cazul în care instanța admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă, instanța ia act de aceasta prin sentință;

- în cazul în care instanța admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă; în această situație, hotărârea prin care s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției nu are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile.

¹⁰ Prin Decizia Curții Constituționale nr.235/2015 s-a stabilit că „dispozițiile alin.2 al art.484 C.pr.pen. sunt neconstituționale în măsura în care exclud persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la audierea în fața instanței de fond, înainte de pronunțarea soluției cu privire la acordul de recunoaștere a vinovăției”. De aceea, în absența unei intervenții legislative a Parlamentului care, prin lege, să amendeze aceste dispoziții, modificarea art.484 C.pr.pen. a fost operată prin ordonanță de urgență.

¹¹ Aceasta înseamnă că, în cazul în care instanța apreciază că soluția cuprinsă în acord este nejustificat de severă, va putea admite acordul modificând soluția.

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. Section: Social Sciences
 ISBN: 978-606-8624-17-4

Sentiința prin care se pronunță instanța asupra acordului trebuie să conțină, pe lângă mențiunile prevăzute de lege, comune oricărei sentințe, fapta pentru care s-a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției și încadrarea juridică a acesteia.

Calea de atac care poate fi exercitată împotriva sentinței prin care instanța s-a pronunțat asupra acordului este apelul, care, potrivit art.488 C.pr.pen.¹², poate fi exercitat în termen de 10 zile de la comunicare. Pentru ca procedura de exercitare și de soluționare a acestei căi de atac să fie în conformitate cu prevederile constituționale, prin O.U.G. nr.18/2016 s-a extins sfera titularilor apelului împotriva sentinței prin care instanța s-a pronunțat asupra acordului de recunoaștere a vinovăției; astfel, pot declara apel: procurorul, inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată, fiecare în limitele calității sale procesuale, potrivit art.409 C.pr.pen., care se aplică în mod corespunzător.

La soluționarea apelului se impune citarea atât a inculpatului, cât și a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente.

Instanța de apel va pronunța una dintre următoarele soluții:

a) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este tardiv sau inadmisibil ori nefondat;

b) admite apelul, desființează sentința prin care acordul de recunoaștere a fost admis și pronunță o nouă hotărâre, admitând sau respingând acordul de recunoaștere a vinovăției, potrivit art.485 și 486 C.pr.pen., care se aplică în mod corespunzător.

În cazul respingerii acordului de către instanță, procurorul va continua urmărirea penală potrivit procedurii obișnuite.

În concluzie, în lipsa unei intervenții legislative a Parlamentului, pentru a pune în acord textele declarate neconstituționale în materia acordului de recunoaștere a vinovăției cu dispozițiile legii fundamentale, O.U.G. nr.18/2016 își va produce efectele până la adoptarea unei legi de aprobare (eventual cu modificări) sau respingere a sa.

Bibliografie:

- A L. Lorincz, *Drept procesual penal (conform noului Cod de procedură penală)*, vol.II, Editura Universul Juridic, București, 2016
- Expunerea de motive la proiectul noului Cod de procedură penală, www.just.ro
- Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în M.Of. nr.486/15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare

¹² Prin Decizia Curții Constituționale nr.235/2015, și dispozițiile art.488 C.pr.pen. (în forma anterioară modificării prin OUG nr.18/2016) au fost declarate neconstituționale, întrucât:

„- exclud persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la dreptul de a formula apel împotriva sentinței prin care instanța se pronunță cu privire la acordul de recunoaștere a vinovăției și de a fi citate la soluționarea apelului;

- limitează motivele pentru care participanții la procesul penal pot formula apel împotriva sentinței prin care instanța se pronunță cu privire la acordul de recunoaștere a vinovăției;

- limitează soluțiile pe care le poate pronunța instanța de apel”.

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
ISBN: 978-606-8624-17-4

- Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în M.Of. nr.515 din 14 august 2013
- O.U.G. nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și a art.31 alin.1 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în M.Of. nr.389 din 23 mai 2016
- Decizia Curții Constituționale nr.235/2015, publicată în M.Of. nr.364 din 26 mai 2015
- Decizia Î.C.C.J. nr.25/2014, publicată în M.Of. nr.935 din 22 decembrie 2014